

3.2.2005

Postimerkeillä juhlietaan rauhaa, kevättä ja suomalaista arkkitehtuuria

Maaliskuun 2. päivänä ilmestyy yhdeksän uutta postimerkkiä. Yhdellä uutuuksista kunnioitetaan sotiemme veteraaneja. Virpoja-aiheisella merkillä enteillään pääsiäistä ja omenankukka-aiheisella merkillä kevättä. Lisäksi samana päivänä ilmestyy kolme 1.luokan ja kolme 2. luokan tarrarullapostimerkkiä, joissa kaikissa esitellään *Hvittrøskid*, Kirkkonummella sijaitsevaa arkkitehtuurin helmeä.

Uutuusmerkkien ilmestyessä talvisodan päättymisestä tulee kuluneeksi 65 vuotta. Sotiemme veteraaneille on omistettu postimerkki, jonka kuvana on osa valokuvaa todellisesta rintamatilanteesta. Kuvassa muonittajalotta antaa lusikalla vettä haavoittuneelle sotilaalle. Tilanteen on ikuistanut TK-kuvaaja **Osvold Hedenström**. Kuva kuuluu SA-kuvakokoelmaan. 0,65 euron arvoisen postimerkin on suunnitellut **Timo Berry**. Suunnittelija toteaa postimerkin kuvasta: ”Kuva auttaa muistamaan sodan karua todellisuutta. Muistamisen kautta se kunnioittaa kaikkia sotiemme miehiä ja naisia ja heidän uhraustaan”. Talvi- ja jatkosodassa kaatui yhteensä noin 83 000 ja haavoittui noin 255 000 suomalaista.

Postimerkin alareunassa, samoin kuin merkille valmistetussa ensipäivänkuoressa, ovat kuvattuina Sotainvalidien Veljesliiton, Suomen Sotaveteraaniliiton, Rintamaveteraaniliiton ja Rintamanaisten Liiton tunnuksset.

Virvon, varvon, tuoreeks, terveeks tulevaks vuodeks....

Pääsiäistä enteilee 0,65 euron arvoinen postimerkki, jonka kuva-aiheena on **Virpi Pekkalan** piirros pienestä pääsiäistrullista suuri kimppu virpomavitsoja sylissä. Tarrapohjainen postimerkki on poikkeuksellinen muodoltaan, osassa merkkiä merkin reuna polveilee vapaasti kuva-aihetta korostaen.

Virpominen, eräänlainen onnen ja siunauksen toivottaminen, pohjautuu ortodoksiseen perinteeseen. Virpomasunnuntai on pääsiäisviikon aloittava palmusunnuntai, jota vietetään Jeesuksen Jerusalemiin ratsastamisen muistoksi. Kansa tervehti häntä tuolloin palmunlehvin. Virpomisen kristilliset juuret ovat tuossa tapahtumassa.

Nykyvirpomisessa on sekä länsisuomalaisia että itäsuomalaisia pääsiäisperinteitä. Virpojina ovat pienet pääsiäisnoidiksi pukeutuneet lapset. Virpomavitsoihin, jotka perinteisesti ovat pajun oksia, kiinnitetään kangastilkkuja, karamellipapereita ja muita värikkäitä koristeita. Sen jälkeen ne sidotaan kimpuiksi. Virpomaloruissa toivotetaan terveyttä ja muuta hyvää koko vuodeksi. Lopuksi virpoja pyytää palkkaa, mikä tätä nykyä tarkoittaa tavallisesti makeisia.

Suomen Posti Oyj

Postimerkkikeskus
Marja Pihlman
tiedotuspäällikkö

PL 2
00011 POSTI

puh. 020 451 5521
fax 020 451 5580
marja.pihlman@posti.fi

Hvitträskissä yhdistyvät kansainvälinen jugend ja varhainen suomalainen rakennustaide

Maaliskuun 2. päivänä ilmestyy myös erityisesti yritysten, yhdistysten sekä muiden postimerkkien suurkuluttajien tarpeisiin suunniteltuja tarrarullapostimerkkejä. Kolme kuva-aiheeltaan erilaista 1.luokan ikipostimerkkiä on samassa postimerkkirullassa, samoin kolme 2.luokan merkkiä omassa rullassaan. Yhdessä rullassa on aina sata merkkiä. Merkeillä esitellään Hvitträskiä, Kirkkonummen Luomassa sijaitsevaa kansallisromanttista rakennuskokonaisuutta, jonka maineikkaat arkkitehdit **Herman Gesellius** (1874–1916), **Eliel Saarinen** (1873–1950) ja **Armas Lindgren** (1874–1929) rakennuttivat työtilakseen ja asunnokseen vuosina 1901–1903.

Hvitträsk on kokonaistaideteos, jossa kaikki aina englantilaistyyllisestä puutarhasta sisutuksen pienimpään yksityiskohtaan on suunniteltu ja toteutettu yhtenäisellä tyyllillä. Se näkyy teksteileissä, takkojen rakenteissa ja rautataontatöissä samoin kuin taloon suunnitelluissa yksilöllisissä huonekaluissa.

Saarinen asui Hvitträskissä aina vuoteen 1923, jolloin hän muutti Yhdysvaltoihin. Paikka pysyi kuitenkin perheen kesäasuntona aina vuoteen 1949. Lindgren asui siellä puolisentoista vuotta vuoteen 1905 ja Gesellius elämänsä loppuun saakka vuoteen 1916. Vuodesta 1971 Hvitträsk on ollut museona. Pihapiiriin kuuluvassa erillisessä huvilassa toimii tänä päivänä ravintola.

Hvitträskin päärakennusta talvella kuvataan yhdessä uusista 1. luokan tarrarullapostimerkeistä. Muissa 1. luokan merkeissä esitellään ruokailutilaa ja ruokailutilassa sijaitsevaa *Kilpakosijat*- lasimaalausta. Maalauksen on tehnyt taiteilijaystävä **Olga Gummerus-Ehrström**. 2. luokan postimerkeissä esitellään sisutuksen yksityiskohtia: **Erik O. W. Ehrströmin** suunnittelemaa uuninluukkua, Eliel Saarin suunnittelemaa tuolin selkänojaa ja ovensaranaa, joka on kyläseppä **Sanntu Hartmanin** työtä.

Postimerkit on suunnitellut emeritusprofessori **Tapani Aartomaa**. Myös merkeissä käytetyt valokuvat ovat hänen ottamiaan.

Omenankukat kukkivat kevätpostimerkissä

Leena Airikkala on piirtänyt postimerkin, jossa kuvataan omenapuun kukkia. Merkki on 1.luokan ikipostimerkki.

Omena on yksi vanhimmista hedelmistä. Omenapuiden laajaan sukuun kuuluu sekä luonnonvaraisia että viljeltyjä lajikkeita. Lajikkeita lienee maailmassa noin 20 000.

Omenapuut levisivät Suomeen keskiajan lopulla. Tietoja viljelyn varhaisimmista vaiheista on säilynyt vähän. Ensimmäinen kirjallinen maininta omenapuista maassamme on 1500-luvun alusta, ja siinä kerrotaan turkulaisen kauppiaan istuttaneen Saksasta tuomiaan omenapuita. Kartanot olivat merkittäviä omenanviljelyn edistäjiä tuohon aikaan ja tiedetäänkin, että 1500-luvulla ainakin Kuitian kartanossa Paraisilla ja Suitian kartanossa Siuntiossa viljeltiin omenapuita. Omenan viljely yleistyi 1600-luvulla mutta varsinainen läpimurto tapahtui vasta 1800-luvun jälkipuoliskolla. Nyt omena on tärkein ja yleisin hedelmäpuumme.

Suomessa viljellään Saksasta, Kanadasta, Baltian maista ja ennen kaikkea Ruotsista ja Venäjältä tuotuja omenalajikkeita. Uusia lajikkeita on syntynyt myös suomalaisen

kasvinjalostuksen tuloksena. Postimerkin kuvassakin kukkii suomalainen Pirja (*Malus domestica*).

Lisätietoja: Postimerkkikeskus, johtaja Markku Penttinen, p. 020 451 5519,
markku.penttinen@posti.fi